

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΑ ΔΕΝΔΡΑ. Πλήν τῶν ἀπνηθρακωμένων δένδρων ὑπάρχουσι καὶ πλείστα γιγαντιαίου μεγέθους, οἷον ἡ δρυς τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἡ γνωστὴ ὑπὸ τὴν βοτανολογικὴν ὀνομασίαν *Pinus strobus*, ἣτις ἔχει ὕψος 180 μέχρι 250 ποδῶν. Τὸ ἀειθαλές τῆς Καλλιφορνίας τὸ καὶ *Taxodium sempervivens* καλούμενον, φθάνει εἰς ὕψος 280 ποδῶν, καὶ τὸ ἐκ τῶν ἐνδρῶν *Macrocytise pygmaea* μέχρι 338 ποδῶν.

ΦΥΤΑ ΚΑΙ ΖΩΑ. Τὰ μέχρι τοῦδε γνωστὰ φυτὰ καὶ ζῶα ἐν καταστάσει ὄρυκτῶν συμποσοῦνται εἰς 10,800 εἶδη καὶ καθεκάστην ἀνακαλύπτονται ἄλλα μῆπω γνωστὰ. Ἐκ τούτων ὄλων μόλις τὸ ἐν τέταρτον ὑπάρχουσι νῦν ζῶντα ἢ βλαστάνοντα.

ΟΡΗ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ. 1093 ἐκ τῶν ὄρέων τῆς σελήνης κτεμετρήθησαν μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν ἀστρονόμων, τὰ μὲν 22 ὑπερβαίνοντα κατὰ τὸ ὕψος τὸ Λευκὸν Ὄρος τῶν Ἀππενίνων, ἐν δὲ ἀνυψούμενον μέχρι 7,600 μέτρων.

ΒΑΘΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ. Μόλις διὰ τῶν ἀνασκαφῶν ἠδυνήθημεν νὰ φθάσωμεν εἰς βάθος 2000 ποδῶν, ἥτοι 600 γαλλικῶν μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

ΤΑΧΥΤΗΣ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ. Τὸ φῶς φθάνει ἀπὸ τοῦ ἡλίου εἰς τὴν ὑδρόγειον ἐν διαστήματι ὀκτῶ μόνον λεπτῶν, ἥτοι μὲ ταχύτητα ἀνωτέραν τοῦ ἐνὸς ἐκατομμυρίου ἢ ὅσον κινεῖται ὁ ἥχος.

I. ΔΕΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΚΟΡΧΟΡΟΣ Ο ΙΑΠΩΝΙΚΟΣ.

Corchorus Japonicus.

C. Japonicus caule subflexuoso, fois cordatis acuminatis profunde duplicato serratis, serraturis cotaceis, Floribus pedunculatis axillaribus terminalibusque.

(Nob.)

Τὸ ὄρσιον τοῦτο δενδρόφυλλον φέρεται ἐν Ἰαπωνίᾳ, ὅθεν ἐκομίσθη πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν Εὐρώπῃ· εὐδοκίμει δὲ καὶ ἐν αὐτῇ οὐ μόνον ἐν ὑποστέγῳ ἀλλὰ καὶ ἐν ὑπαίθρῳ, μάλιστα κατὰ τὰς μεσημβρινὰς χώρας. ἔχει κλάδους πρασινωτάτους, λείους, στιλπνοὺς, ὑπογωνιώδεις, στριγγωτοὺς καὶ ἐλικοειδοῦς σχήματος. Φέρει ἄνθη ὄραϊα, χρώματος ξαθοῦ θειώδους, ἡμισφαιρικὰ τὸ σχῆμα, ὑποστηριζόμενα ὑπὸ μασχαλιαίων καὶ ἐπακρίων μίσγων, φερόντων περιανθῆ φυλλάδια. Ἐν Ἰαπωνίᾳ καὶ τοῖς θερμοῖς κλίμασιν ἀνθεῖ καθ' ὅλον σχεδὸν τὸ ἔτος· συνήθως ὅμως τὰ φύλλα αὐτοῦ πίπτουσι περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου καὶ ἀναφύονται τὸν Μάρτιον. Πολλαπλασιάζεται δὲ εὐκόλως διὰ καταβολάδων καὶ παραφυάδων.

I. ΔΕΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἐν τῷ προομίῳ τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Π. Ἀραβαντινοῦ ἐκδοθέντος ἐν Ἰωαννίνοις τῷ 1863 ἀξιολόγου *Παροιμιασθησίου* συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν συλλογῶν τῶν ἀρχαίων *Παροιμιῶν* ποιησαμένων καὶ Κῦρος ὁ πατριάρχης [Κωνσταντινουπόλεως], ὑπερ ἀναμφισβότως ἐστὶ μνήμης ἀμάρτημα· διότι ὁ πατριάρχης οὗτος, ἔστις ἀνέβη ἐπὶ τὸν θρόνον τῷ 705, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ Πρωτομήτου, οὐκ ἐστὶν ἐν λογίοις ἐναριθμῖος. Πάντως οὖν ἤθελε λέγειν ὁ ἀνὴρ *Γρηγόριον τὸν Κύπριον*, τὸν ἐπὶ σοφίᾳ κλειζόμενον, πατριαρχήσαντα τῷ 1283, ὃς καὶ τὴν τῶν *Παροιμιῶν* συλλογὴν ἀπέλιπεν ἑμῖν.

Ἄσσεις τοῦ ἐν τῷ 366 φυλλαδίου Αἰνίγματος καὶ Γρίφου.

Ἰούνιος - Ἰόνιος, - Ἴον - Ἴός - Οἶνος - Ὀνος.

Κῆπος ἀνθοστόλιστος ψυχὴν εὐφραίνει.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Τίτλος εἰμὶ δεδομένος εἰς ἑμοῖόν σοι πλάσμα,
 Ἄλλ' ἂν τὰ δύο ἄκρα μου λάβης, ὅποιον χάσμα!
 Ἐνθ' μ' ἠγάπας τρυφερῶς, αἴφνης μ' ἀηδιάσεις.
 Διότι ζῶον γίνομαι δυσώδης· μὴ θαυμάσεις.
 Ἀφαίρεσον τὴν κεφαλὴν, καὶ τότε πρὶν ὁ χρόνος,
 Σοῦ ἀφαιρέση τὴν ζωὴν, σὲ θάπτω ἐγὼ μόνος.
 Μετέθεσας τὸν τόνον μου; τότε δὲν ἀποθνήσκεις,
 Ἄλλὰ εἰς τὴν Μεσόγειον νῆσον μικρὰν μ' εὐρίσκεις.

N. I. ΟΧΑΝΙΔΗΣ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Ἐν τῷ 367 φυλλαδίῳ τῆς Πανδώρας.

Σελ. 171	στήλ. 4.	στίχ. 3	εἰ γρ. ἐν.
"	"	" 28	ἢ γρ. ἦ.
"	" 6.	" 8	αὐτὸ γρ. αὐτά.
"	"	" 22	Ἐμμήμη γρ. Ἐμμήμη.
" 174	"	" 3	Similis γρ. Similis.
"	"	" 5	Origo γρ. Origo
"	"	" 26	ναίτειραν γρ. ναίτειραν ἐν.

ΓΡΙΦΟΣ.

